

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/26 Rbs

in de klacht nr. 2002.3889 (114.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft sinds 1 januari 1991 bij verzekeraar een autobedrijvenverzekering. Verzekerd zijn de productmodules 'garage+verzekering', 'casco all-roundverzekering motorrijtuigen', 'bedrijfsschadeverzekering' en 'brandverzekering voor roerende zaken'. De productmodule garage+verzekering dekt onder meer bedrijfsrechtsbijstand. Verzekeraar heeft bij brief van 21 november 2000 de autobedrijvenverzekering opgezegd wegens het slechte schadeverloop in de jaren 1997 tot en met 2000. In februari 2001 hebben partijen echter besloten de verzekering alsnog voort te zetten. In juni 2002 heeft klager verzekeraar verzocht hem rechtsbijstand te verlenen in verband met een geschil. Verzekeraar heeft dit verzoek afgewezen. Bij brief van 21 augustus 2002 heeft verzekeraar de autobedrijvenverzekering opgezegd tegen 30 september 2002 wegens wederom een slecht schadeverloop.

Op deze verzekering zijn de 'Algemene Verzekeringsvoorwaarden' van toepassing. Deze luiden, voor zover thans van belang::

Artikel 6 Duur en einde van de verzekering

(...)

b. De verzekeringnemer kan de verzekering c.q. productmodule(s) beëindigen door schriftelijke opzegging:

1. uiterlijk drie maanden voor de contractvervaldatum (...)

- (...)

c. De verzekeraar kan de productmodule(s) beëindigen door schriftelijke opzegging aan de verzekeringnemer:

(...)

2. met inachtneming van een opzegtermijn van dertig dagen, indien

- (...)

- een schade is gemeld. (...)

2003/26 Rbs

De voorwaarden `Garage + Verzekering` luiden, voor zover thans van belang:
Hoofdstuk 6 Bedrijfsrechtsbijstand

(...)

Artikel 3 Objecten

1. Onroerende zaken

Voor geschillen met betrekking tot onroerende zaken bestaat uitsluitend aanspraak op rechtsbijstand als het gaat om:

- a. 1. de onroerende zaak die via het voor deze polis toepasselijke aanvraagformulier bij de verzekeraar als risico-adres is aangemeld en door hem geaccepteerd.
2. overige onroerende zaken, waarvan de verzekeringnemer bij het aangaan van deze verzekeringsovereenkomst nog geen eigenaar, bezitter of houder was, mits hij deze onroerende zaak voorafgaand aan de feitelijke ingebruikneming, en voorafgaand aan het ontstaan van het geschil, zonder enig uitstel bij de verzekeraar heeft aangemeld en de daarvoor eventueel te berekenen premietoeslag heeft betaald. Ten aanzien van laatstbedoelde onroerende zaken zijn geschillen, voortvloeiende uit aannemingsovereenkomsten met een aanneemsom van meer dan € 90.800,- (negentigduizend achthonderd euro), niet gedekt;
(...).

De klacht

Klager heeft verzekeraar in juni 2002 verzocht rechtsbijstand te verlenen ter zake van het volgende. In opdracht van klager is in januari 2002 begonnen met het bouwen van een nieuw bedrijfspand. Tussen de hoofdaannemer en een onderaannemer is een conflict ontstaan. Dit conflict is eind mei 2002 geëscaleerd. Als gevolg hiervan heeft de onderaannemer een reeds geplaatste staalconstructie gedemonteerd en weggenomen. Klager is hierdoor gedupeerd. Verzekeraar heeft het verzoek tot rechtsbijstand afgewezen met een beroep op artikel 3, lid 1, onder a sub 2 van de verzekeringsvoorwaarden. Klager acht dit een onjuiste grond voor afwijzing van zijn verzoek, omdat het geschil niet voortvloeit uit een aannemingsovereenkomst, maar te maken heeft met een complexe diefstal van een roerend goed. Verder is met verzekeraar een communicatieprobleem ontstaan, omdat verzekeraar volhardt bij zijn afwijzing en niet inhoudelijk reageert op de standpunten van klager.

Klager merkt voorts op dat de brief van 21 augustus 2002, waarin verzekeraar de verzekering heeft opgezegd wegens het schadeverloop, hem bereikte op een moment waarop hij verzekeraar al kenbaar had gemaakt de verzekering per de prolongatiedatum (31-12-02) te willen beëindigen. Verzekeraar heeft bovendien in het schadeverloop een bedrag van € 32.218,- als claim opgenomen, terwijl dit bedrag nimmer is uitgekeerd. Klager meent dat het getuigt van goed ondernemerschap een dergelijk bedrag te reserveren, maar acht het niet juist dat dit bedrag op zijn schadeconto is bijgeschreven. Klager kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de opzegging die verzekeraar op 21 augustus 2002 heeft gedaan, alles heeft te maken met zijn kritische houding jegens verzekeraar en dat aan de opzegging een vertrouwenskwestie ten grondslag ligt.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar heeft de autobedrijvenverzekering wegens slecht schadeverloop aanvankelijk opgezegd bij brief van 21 november 2000. In die brief zijn de

2003/26 Rbs

premies en de schades gedurende de jaren 1997 tot en met 2000 opgesomd. Klager heeft zich ter zake tot de Ombudsman Verzekeringen gewend. In overleg met de Ombudsman is toen de afspraak gemaakt de verzekering te continueren, mits diverse preventieve maatregelen in het bedrijf van klager zouden worden genomen. Deze zijn door klager uitgevoerd.

Verzekeraar heeft het in juni 2002 gedane verzoek om rechtsbijstand getoetst aan de polisvoorwaarden. Verzekeraar heeft verwezen naar de in juni en juli 2002 met klager gevoerde correspondentie. Verzekeraar heeft daarin het standpunt ingenomen dat het aangemelde geschil een geschil is dat voortvloeit uit een aannemingsovereenkomst met een aanneemsom die hoger is dan de in de verzekeringsvoorwaarden genoemde limiet. Klager heeft dit niet betwist.

Verzekeraar heeft de autobedrijvenverzekering bij brief van 21 augustus 2002 opgezegd tegen 30 september 2002. Klager heeft in 2002 wederom een aantal schaden geclaimd die de schadelast ten opzichte van de ontvangen premie onevenredig hebben doen toenemen. Op grond van het steeds negatiever wordende schadeverloop is voortzetting niet langer acceptabel.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. Het eerste onderdeel van de klacht houdt in dat verzekeraar het verzoek van klager om rechtsbijstand te verlenen ter zake van een bij de bouw van een nieuw bedrijfspand gerezen geschil, op een onjuiste grond heeft afgewezen. Uit de aan de Raad overgelegde stukken blijkt dat klager betaling van een termijn van de aanneemsom (van in totaal - afgerond- € 289.51,-) heeft opgeschort, omdat hij in de staalconstructie van het door hem aanbestede bouwwerk een fout had ontdekt. Daarvan uitgaande is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat door klager rechtsbijstand is gevraagd voor een geschil dat voortvloeit uit een aannemingsovereenkomst ten aanzien van een onroerende zaak als bedoeld in het hiervoor onder Inleiding geciteerde artikel 3, lid 1. onder a. 2 van de (module)voorwaarden Garage+Verzekering en dat dit geschil van dekking is uitgesloten, omdat de aanneemsom hoger is dan de in die voorwaarde vermelde limiet van € 90.80,-. Door dit standpunt in te nemen heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2. Het tweede onderdeel van de klacht houdt in dat verzekeraar de onderhavige autobedrijvenverzekering niet had behoeven op te zeggen, omdat klager zelf al kenbaar had gemaakt dat hij de verzekering per de eerstvolgende prolongatiedatum (31-12-02) wilde beëindigen. In dit verband heeft klager ook betoogd dat verzekeraar is uitgegaan van een te hoog schadeverloop over het jaar 2000; alleen uitgekeerde schade dient daarbij in aanmerking te worden genomen.

Uitgangspunt bij de beoordeling van dit standpunt is dat een verzekeraar bevoegd is een verzekering als de onderhavige op de in de verzekeringsvoorwaarden voorziene wijze tussentijds of op de contractsvervaldatum te beëindigen wegens ongunstig schadeverloop, mits van die bevoegdheid gebruik wordt gemaakt op een zorgvuldige wijze. Daartoe is onder meer vereist dat een dergelijke beëindiging in het algemeen wordt

voorafgegaan door een waarschuwing. Verdedigbaar is dat als zodanig kan worden aangemerkt de eerdere opzegging van november 2000 wegens (gemiddeld) ongunstig schadeverloop over de jaren 1997 tot en met 2000. Hieraan doet niet af dat verzekeraar na bemiddeling van de Ombudsman Verzekeringen in februari 2001 heeft 2003/26 Rbs

besloten de verzekering voort te zetten. In de brief van 21 augustus 2002, waarbij de verzekering voor de tweede maal werd opgezegd, heeft verzekeraar klager medegedeeld dat hij na een voor verzekeraar positief jaar 2001, in de periode van 1 januari tot 16 augustus 2002 werd geconfronteerd met schades tot een bedrag van € 28.014,- tegen een premie van € 1.913,-. Klager heeft niet betwist dat het overzicht van premie, schade en resultaat over de periode 1 januari 1997 tot 16 augustus 2002 per saldo een voor verzekeraar negatief beeld laat zien. Verzekeraar heeft in zijn brief van 2 september 2002 aan klager zijn standpunt toegelicht dat bij de beoordeling van het schadeverloop ook schades waarvan het exacte schadebedrag nog niet bekend is, in aanmerking dienen te worden genomen.

Tegen de achtergrond van het in 2002 (wederom) toegenomen aantal claims is verdedigbaar dat verzekeraar in augustus van dit jaar heeft besloten de verzekering niet op te zeggen tegen de contractsvervaldatum (31 december 2002), maar - met inachtneming van de in de verzekeringsvoorwaarden vermelde opzegtermijn - tegen 30 september 2002, waartoe verzekeraar uit hoofde van het hiervoor onder Inleiding vermelde artikel 6, lid c onder 2 van de Algemene Verzekeringsvoorwaarden bevoegd was. De goede naam van het verzekeringsbedrijf is daardoor niet geschaad. De Raad gaat er bij dit oordeel vanuit dat verzekeraar niet verdiende premie over het vierde kwartaal van 2002 aan klager zal restitueren.

3. Het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat verzekeraar onvoldoende met klager heeft gecommuniceerd, is naar het oordeel van de Raad nauw verweven met de afwijzing van het verzoek om rechtsbijstand en de opzegging van de verzekering door verzekeraar en mist daardoor zelfstandige betekenis. Dit onderdeel van de klacht dient reeds hierom ongegrond te worden verklaard.

4. De conclusie van het voorgaande is dat de klacht in al zijn onderdelen ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 7 april 2003 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)

